

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІСТИЧНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ОРГАНІЗАЦІЇ ПЛАНУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В ПОСТКОНФЛІКТНИХ УМОВАХ

Розглядаючи логістику як практичну діяльність з організації планування та управління процесами руху матеріальних, фінансових, інформаційних та інших потоків в умовах постконфліктної ринкової економіки, слід зазначити, що основним об'єктом процесу управління цієї системи є матеріально-ресурсний потік. Для активізації процесів фізичного просування товарів та підтримки запасів, а також реалізації в т.ч. інформаційних логістичних процесів повинні застосовуватись різноманітні технічні засоби. Варіанти їх використання, а також системи підтримки праці спроможності створюють інфраструктуру логістичних процесів. Тому найбільш повне використання потенціалу логістики в її прикладному аспекті, розповсюджується, у першу чергу, на матеріальні активи.

Основні методологічні положення логістично-ресурсного планування інноваційного підприємства у контексті функція, наприклад «Планування» передбачає вирішення завдань, пов'язаних із встановленням оптимальної траєкторії руху потоку, формуванням самого потоку, встановленням його інтенсивності, розробкою графіка проходження потоку та інше. Таким чином, для організації ефективного постконфліктного планування на підприємстві повинна існувати особлива система, тобто впорядкована структура окремих видів планування. Основними вимогами до такої системи повинні стати:

- Інформаційно-документальне забезпечення. Для узгодження планових розрахунків та контролю виконання планів важливо, щоб їх основні частини були задокументовані.
- Нормування та стандартизація. Складання документації проводиться відповідно з якимись нормативними документами, стандартами;
- Впорядкованість та організованість. Необхідний організаційний режим, який з одного боку упорядковував б діяльність з розробки планів, а з іншого боку, забезпечував гнучкість системи планування, можливості прояву імпровізації і адаптації до умов, що змінюються;

- Конкретність та точність. Необхідно чітко і обґрунтовано визначати точність вимірювання характеристик об'єктів планування;

- Збалансованість та узгодженість. Всі заходи системи планування повинні узгоджуватися як між різними рівнями планування, так і в рамках одного рівня. Необхідно узгоджувати цілі, прогнози, заходи, засоби, дії відповідальних осіб, ступінь необхідності, терміновості, ієрархію, послідовність, гнучкість і т.д.;

- Послідовність, безперервність, гнучкість і циклічність. Послідовність і безперервність полягає у тому, що коли одні плани вже розроблені і реалізуються, починають розроблятися або уточнити інші, деякі плани розробляються паралельно. Гнучкість полягає у тому, що враховується можливість виникнення неоднозначних умов і перегляду планів з їх обліком. Циклічність полягає в систематичному перегляді, уточненні, коригуванні з урахуванням обставин, що змінилися цілей, завдань, заходів одних і тих же планів по мірі наближення до тимчасових періодів їх реалізації.

При виборі методу організації планування необхідно з'ясувати, з яким видом попиту має справу організація: залежним або незалежним. Якщо загальний попит формується великою кількістю окремих покупців, кожен з яких незалежно від інших має потребу в якомусь товарі, то має місце незалежний попит. У цьому випадку робиться прогноз і проводиться планування вимог по ресурсах. При залежному попиті стає можливим планування потреби в матеріалах (material requirements planning) або MRP. Суть цього підходу полягає в розрахунку потреб в усіх видах матеріалів, сировини, комплектуючих, деталей, необхідних для виробництва кожного продукту з основного графіка в необхідному обсязі, і подання відповідних замовлень на поставку.

Сьогодні, у постконфліктний період, основна увага приділяється переходу всіх сфер економіки на Європейські рейки, створенню цілого ряду ринкових інститутів. Але перехід до цих, постконфліктних відносин поки що не привів до значного підвищення ефективності виробничо-господарського потенціалу. Більше того, дуже ускладнилося управління ним, що пов'язано з практично відсутнім комплексним регулюванням сфери матеріального виробництва.

Необхідною умовою розвитку держави, в нестабільній суспільній ситуації, є розвиток виробничо-господарського потенціалу, який становить основу для створення фінансових ресурсів, подальший розподіл та перерозподіл яких забезпечує фінансування невиробничої сфери та трансфертних платежів. Тому сприяння розвитку виробничо-господарського потенціалу повинно стати першочерговим завданням дослідження постконфліктних проблем управління в першу чергу під кутом впливу

інноваційно-логістичних, матеріальних, ресурсних, фінансових та інформаційних чинників на ефективність діяльності промислового підприємства та оптимізацію витрат в умовах трансформаційної економіки в т.ч. законодавчих та виконавчих органів всіх рівнів влади.

В цих обставинах особливу роль відіграє розвиток диверсифікації виробництва, удосконалення внутрішніх і зовнішніх зв'язків, досягнення динамізму технічних нововведень, посилення боротьби за ринки збуту продукції, розширення номенклатури продукції потребує здатності підприємств маневрувати виробництвом залежно від кон'юнктури ринку. Це стало потребою впровадження промисловими підприємствами нових постконфліктних обставин.

Підприємство, яке займається одним видом діяльності, являє собою гомогенну систему, в якій всі функціональні підрозділи працюють на досягнення загальних цілей. При цьому кожне із функціональних підрозділів має свої функціональні стратегії, які в сумі дають загальну стратегію розвитку підприємства у нестабільних обставинах .

Впровадження таких підходів до управління промисловими підприємствами та планування логістичною діяльністю має переваги щодо підприємств інших галузей серед яких: можливість створення замкнутих технологічних ланцюгів від поставок сировини до випуску готової продукції, доведення її до споживачів, економія на торгових, маркетингових та інших послугах, використання переваг диверсифікації виробництва, можливість маневрувати фінансовими та інвестиційними ресурсами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрушків Б. М. Інноваційно-комплексні шляхи розвитку малого підприємництва / [Б. М. Андрушків, Ю. Я. Вовк, І.Ю. Крамар та ін.]. – Тернопіль: ТНТУ ім. Івана Пулюя, 2011. – 340 с.
2. Інноваційна політика / Б. М. Андрушків, Ф. В. Бортняк, Ю. Я. Вовк та ін. / за заг. ред. Б. М. Андрушківа. – Тернопіль: ТзОВ "Терно-Граф", 2012. – 484 с.
3. Кирич Н. Б. Теоретичні та прикладні механізми управління стратегією підвищення господарсько-фінансової стабільності підприємства / Н. Б. Кирич // Економіка: проблеми теорії та практики. – 2008. – № 3. – С. 136-142.
4. Хаджинова О.В. Логістична стратегія управління витратами великого багатого профільного промислового підприємства (дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. – Донецьк - 2006 р. – 214 с.
5. Шерстюк Р.П. Інноваційні шляхи активізації природоохоронного провайдингу в умовах підприємства (Європейські акценти) / Р.П. Шерстюк. – Тернопіль: ТзОВ Терно-граф, 2011. - 576 с.